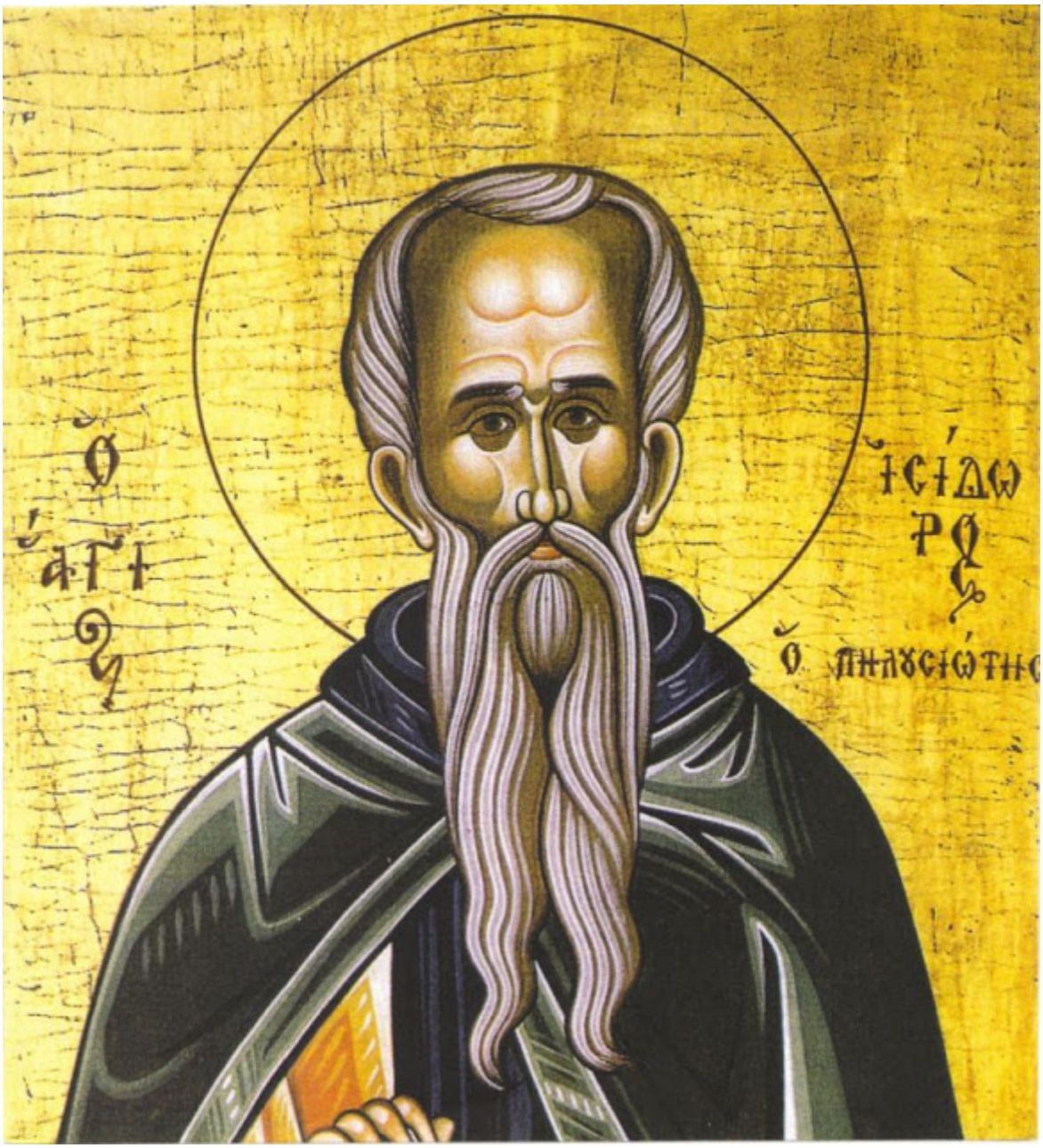
03/02/2019

Ο βίος του Οσίου Ισιδώρου του Πηλουσιώτη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αύριο Δευτέρα η Ορθόδοξη Εκκλησία εορτάζει τον Όσιο Ισίδωρο τον Πηλουσιώτη. Ὁ Ὅσιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης ἐγεννήθηκε στὴν Αἴγυπτο περὶ τὸ 360 μ.Χ. ἀπὸ γονεῖς θεοφιλεῖς καὶ ἦταν συγγενὴς τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Θεοφίλου (385 – 412 μ.Χ.) καὶ Κυρίλλου Α’ (412 – 444 μ.Χ.). Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἔλαβε μεγάλη καὶ θαυμαστὴ θεολογικὴ καὶ φιλοσοφικὴ γνώση. Στὴν ἀρχὴ ἐργάσθηκε ὡς διδάσκαλος καὶ κατηχητὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξάνδρειας.

Ἐπιζητώντας ὅμως τὴν ἡσυχία, γιὰ νὰ δύναται νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ἔργο τῆς ζωῆς

του, τὴ μελέτη τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἀποσύρθηκε σὲ κάποιο μοναστήρι στὸ ὄρος Πηλούσιο, γι’ αὐτὸ καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Πηλουσιώτης. Ἀργότερα χειροτονεῖται πρεσβύτερος καὶ στὴ συνέχεια ἐκλέγεται ἡγούμενος στὸ μοναστήρι του.

Τὸ εὐγενὲς καὶ ὑπέροχο ἦθος του, ὁ ὑποδειγματικὸς ἀσκητικὸς βίος καὶ ἡ τεράστια θεολογικὴ κατάρτισή του συνετέλεσαν, ὥστε ταχέως νὰ ἀποκτήσει μεγάλο κύρος καὶ φήμη, νὰ ἀναδειχθεῖ κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πηλουσίου, νὰ καταστεῖ περίβλεπτος καὶ νὰ θεωρεῖται μοναδικὸς στὶς ἑρμηνεῖες χωρίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Κατὰ τὴν Γ’ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ποὺ συνῆλθε στὴν Ἔφεσο τὸ ἔτος 431 μ.Χ. ἐπὶ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου Β’ τοῦ Μικροῦ (408 – 450 μ.Χ.), ὁ Ἅγιος ἀναφαίνεται μὲ μεγάλη ὑπόληψη καὶ σπουδαῖο κύρος στὴν Ἐκκλησία. Ἔλεγχε μὲ παρρησία τοὺς ἁμαρτάνοντες, ἐφώτιζε τοὺς πάντες μὲ τὸ θεῖο του λόγο, ἐνουθετοῦσε τοὺς ἄρχοντες, ὑπεστήριζε τοὺς κλονιζόμενους καὶ ἦταν ἡ «μοῦσα τῆς ἡμετέρας αὐλῆς», ὅπως ἀποκαλοῦσε αὐτὸν ὁ ἱερὸς Φώτιος.

Συνέγραψε δὲ ἀρκετὲς πραγματεῖες, ὡς καὶ πλῆθος ἐπιστολῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες σώζονται πολλές, μὲ τὶς ὁποῖες ἐνουθετοῦσε, συμβούλευε και συγχρόνως ἐξηγοῦσε τὶς θεῖες καὶ σωτήριες Γραφές.

Ὁ Ὅσιος Ἰσίδωρος ἐκοιμήθηκε εἰρηνικὰ τὸ ἔτος 440 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιο. Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Σοφίᾳ κοσμούμενος, παντοδαπεῖ εὐκλεῶς, τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, Ἰσίδωρε Ὅσιε· σὺ γὰρ δι’ ἐγκρατείας, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, πράξει καὶ θεωρίᾳ, διαλάμπεις ἐν κόσμῳ· δι’ ὧν μυσταγωγούμεθα, Πάτερ τὰ κρείττονα.

Κοντάκιο. Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἑωσφόρον ἄλλον σε ἡ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἔνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυγάζει σοι· χαίροις παμμάκαρ θεόφρον Ἰσίδωρε.

Μεγαλυνάριον.
Ἔρωτι σοφίας διαπρεπής, ἀποδεδειγμένος, καταλάμπεις πᾶσαν τὴν γῆν, ἐκ τοῦ Πηλουσίου, τῶν λόγων τὰς ἀκτῖνας, ὥσπερ πυρσὸς ἐκπέμπων, Πάτερ Ἰσίδωρε.